

[54] LULL: A GYERMEK NEVELÉSÉRŐL

Blanquerna mellé egy egészséges nőt fogadtak dajkának, azért hogy a kisfiú jó tejet kapjon, mivel a rossz tej miatt a gyermekek megbetegszene és elvesztik önuralmukat.

Az említett dajka becsületes és helyes életet folytató személy volt, mivel a gyermekek szoptatása során minden olyan dolgot el kell kerülni, ami a dajkát megbetegítheti, bűnbe viheti, vagy rossz útra térítheti...

Abban az évben, amikor Blanquerna született, Aloma (az anyja) nem adott gyermekének más élelmet, csak tejet, mivel kisfiának hiányzott az emésztési készsége; a gyerekek az első évben nem képesek megemészteni és feldolgozni másfajta élelmet, mint amilyen például a tejben vagy olajban áztatott kenyérből készült leves, amit gyakran adnak nekik, vagy más hasonló élelmiszerek, amiket csak erőnek-erejével lehet velük megetetni...

Blanquernát nagyon gondosan nevelték.

Így tartotta maga mellett Aloma fiát, Blanquernát, egészen addig, amíg más gyerekekkel is tudott játszani, és nem kötelezte a gyereket semmi olyan dologra, ami életkorával ellenkezett, 8 éves koráig hagyta, hogy a természet vigyázzon rá.

Mikor Blanquerna 8. évét betöltötte, az apja, Evas, tanulni adta fiát és úgy taníttatta, ahogyan a „Gyermeki Tan” című könyvben írva van, ahol is az olvasható, hogy egy gyereknek először meg kell tanulnia a hétköznapi nyelvet és el kell magyarázni neki a hit alapelveit, Isten törvényeinek rendelkezését...

Egy nap az történt, hogy Aloma Blanquernának füstölt húst adott reggelire, mielőtt fia elindult volna az iskolába, és aztán húst adott neki tízórára is, hogy egye meg, ha majd az iskolában megéhezik. Mikor ezt Evas megtudta, keményen megdorgálta Alomát, és azt mondta, hogy a gyerekek nem kell mást adni reggelire, csak kenyeret, azért, hogy ne legyen torkos, és azért, hogy legyen étvágya, amikor majd az ebédlőasztalhoz ül; ha csak kenyeret esznek a gyerekek, nem ismerik meg azokat az ízeket, amelyek a természetes működésüket elnyomják, és kenyéren kívül akkor sem kell mást adni nekik, ha ők maguk kérik.

Blanquerna hozzászólt ahhoz, hogy mindent megegyen, azért, hogy a szervezete ne szokjon hozzá az egyik ételhez se jobban, mint a másikhoz; és tilos volt neki erős és túl keserű bort innia, csípős szószoikat ennie, melyek a természetes hőmérsékletét szétrombolták volna.

Blanquernának kijelöltek egy diákot, hogy vigyázzon rá, és egy tanárt, aki mindennap jókor reggel templomba vitte őt, és megtanította imádkozni, ájtatosan és figyelemmel hallgatni a misét. A mise után zeneiskolába vitte, hogy megtanulja a szent énekeket.

Blanquerna elsajátította annyira a nyelvtant, hogy tudjon beszélni és jól értse a latint, később logikát, retorikát és természetfilozófiát tanult, azért, hogy könnyebben megismerhesse a z orvostudományt, hogy testét egészségesen megőrizze; teológiát is tanult, hogy megismerje, szeresse és szolgálja az Istent és hogy uralkodni tudjon saját lelkén, hogy elnyerje majd a paradicsomi örök életet.

Miután Blanquerna az „Orvostudomány kezdeti és haladó lépései” című könyvet megtanulta, melynek segítségével elegendő ismerethez jutott ahhoz, hogy képes legyen megóvni egészségét, a z apja egy teológiai iskolába járatta, ahol rendszeresen hallgatta a Szentírást, és időnként megválaszolta azokat a kérdéseket, amelyeket feltettek neki.

Miközben Blanquerna így tanult, Evas szeretettel és féltéssel nevelte, mivel e két módszerrel és erkölccsel kell nevelni a gyerekeket és ifjakat, böjttel, imádságokkal, gyónással és alamizsnával, és úgy, hogy beszédjükben és öltözködésükben és mások társaságában alázatosak legyenek.

Más hasonló dolgokat Evas azért mutatott meg fiának, Blanquernának, hogy mikor érettebb korba ér, jó szokásai és természete miatt legyen majd nagyon kedves Isten és az emberek előtt, és ne tagadja meg azon szokásokat, melyek a jó neveléssel együtt járnak, amelyek főként a városlakókra és az előkelő származású emberekre jellemzőek.

Fordította: Kéri Katalin

Lull: Obres esenciales

„Del nacimiento y de la buena educación de Blanquerna”

Las primeras Universidades

(Cuadernos historia 16., Madrid, 1985.) VI-VIII. o.